

ΑΞΙΟΤΗΤΑ

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ.

Διά τας Διατριβας τὸν εἰχ. λ. 25.
Διά τὰ Δικαστικά τὸν εἰχ. λ. 15.
Διά τὰς Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΤΕΤΑΡΤΗΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 10 Ἰουλίου 1857.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ὡς και ἄλλοτε εἶπομεν, οἱ ἄδικοι τῶν Ἑλλήνων κατήγοροι, οἱ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐν ταῖς ἐφημερίαις τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης, ἢ ἐν συγγράμμασιν, ἀσυνειδήτως προσβάλλοντες τὴν Ἑλλάδα, εὐρίσκουσι μεταξύ τῶν συμπατριωτῶν αὐτῶν ἄνδρας γενναίους, φίλους τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἀκραιφνεῖς φιλέλληνας, οἵτινες μετὰ θάρρους ἀναιροῦσι τὰς παραδοξολογίας αὐτῶν, ἀποδεικνύοντες τὴν μέχρι τοῦδε πρόδοον τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἀξιοθαύμαστον, καὶ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν παντοιοτρόπως ἀδικουμένην ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἐκείνων πολιτικῶν, ὅσοι ονειρεύονται τῆς Τουρκικῆς δυναστείας τὴν ἀναζωοποίησιν.

Τοιοῦτος φιλέλληνας ὁ εὐγενὴς καὶ εὐπαιδευτος Γάλλος Κύριος F. M. L. Rousson du Gallegues, καὶ ἄλλων ἀξιολόγων συγγραμμάτων πατρ, καὶ δὴ συγγραφῆς καὶ ἐκδιδούσης Ἱστορικὴν πνα πραγματείαν, ἐπιγραφομένην « Ἱστορικαὶ περὶ τῆς Ἀνατολῆς ἔρευναί, » ἀφορμὴν καὶ οὗτος λαβὼν ἐκ τῆς πρὸς τὸν Βασιλέα ἐκθέσεως τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας Κυρίου Χριστοπόπουλου περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως, ἔγραψε περὶ Ἑλλάδος ἀξιολόγον διατριβὴν, δημοσιευθεῖσαν ἐν φυλλαδίῳ εἰς τὴν Νύμφη τῆς Γαλλίας τὴν 20 Ἰουνίου ε. ε., καὶ ἀφιερουμένην τοῖς ἐν Παρισίοις Ἑλλησιν.

Ἐν τῇ διατριβῇ ταύτῃ ὁ ἀληθὴς φιλέλληνας καὶ φιλάνθρωπος Κύριος Ρουσσὼν, ἀφ' οὗ ἐλέγχει μετὰ πικρᾶς εἰρωνείας τὸν ποιητὴν Λαμαρτίνον δι' ὅσα ποιητικὴ ἀδεία ἔγραψε κατηγορῶν τὴν νέαν Ἑλλάδα, ἀνασκευάζει τὰς πρὸ μικροῦ δημοσιευθείσας ἀνοησίας ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ Ἀβούτ, ὃν ὀνομάζει δηκτικὸν ἐπιφυλλιδιογράφον, καὶ ἀποδεικνύει τὸ ἔργον αὐτοῦ μωρὸν καὶ ἀπάνθρωπον. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐκθέτων τὴν θαυμαστὴν πρόδοον τῶν νέων Ἑλλήνων εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν, ἐπαινεῖ δικαίως αὐτούς, ὡς δραστηρίους, εὐφυεῖς καὶ φιλοπόνους. Ἐπειτα ὁμιλεῖ μετὰ πολλῶν ἐπαίνων περὶ τῶν ἐν Γαλλία ἐκπαιδευμένων Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τέλους ἐξετάζων τὰς πρὸς τὴν Ἑλλάδα διαθέσεις τῶν μεγάλων τῆς Εὐρώπης δυνάμεων, εὐρίσκει τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα εἰλικρινεστέραν τῆς Ἑλλάδος φίλην.

Τοιαύτην οὖσαν τὴν περὶ Ἑλλάδος διατριβὴν τοῦ φιλέλληνα Κυρίου Ρουσσὼνος προσφέρομεν τοῖς ἀναγνώσταις τοῦ Ἀστέρος, ὡς εὐάρεστον ἀνάγνωσμα, βέβαιον ὄντες, ὅτι μετ' εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν ἀγαθὸν φιλέλληνα θέλουσιν ἀναγνώσειν τὰς περὶ τῆς ἡμετέρας πατρίδος κρίσεις αὐτοῦ.

Η ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ.

Ἰπὸ τοῦ Κυρίου Φ. Μ. Α. Ρουσσὼνος κτλ.

Φύσει θαυμάζομεν οἱ Γάλλοι τὸ καλὸν, ὅπου ἂν ἐντύχωμεν αὐτῷ. Ἐπιτρέψατέ μοι λοιπὸν νὰ ὁμιλήσω πρὸς ὑμᾶς περὶ τῆς θαυμασίας ἐκθέσεως, ἣν ὁ Ἰπουργὸς τῆς ἐν Ἑλλάδι δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως Κύριος Χριστόπουλος ὑ-

πέβαλε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν εἰς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα ΟΘΩΝΑ, ἵνα ἴδητε, πόσον ὄργᾳ πρὸς τὸν πολιτικὸν ἢ νέα Ἑλλάς, ἢ πρὸ τριάκοντα μόλις ἐτῶν ἐλευθερωθεῖσα.

Καὶ πρῶτον περὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως. Ἡ Ἑλλάς ἔχει 750 Σχολεῖα Δημοτικά, ἐξ ὧν ἡ ἐκπαιδεύσις ἐπιδαφιλεύεται εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Τούτων δὲ τὰ μὲν 41 εἰσὶν ἰδιωτικά, τὰ δὲ λοιπὰ δημοσία.

Ὁ Κύριος Χριστόπουλος ὁμιλεῖ μετὰ ταῦτα περὶ τῆς δευτεροβάθμιας Ἐκπαιδεύσεως. Νομίζω δὲ, ὅτι καὶ ἐν ταῦθα εὐρίσκομέν τι θαυμαστόν.

Τῇ ἀληθείᾳ ἡ μικρὰ αὕτη Ἑλλάς φαίνεται εὐρυχωροτάτη ἵνα περιλάβῃ, καὶ πλουσιωτάτη ἵνα καταστήσῃ ἀκμάζοντα 114 δευτεροβάθμια Σχολεῖα. Ἐάν τις τῶν ἡμετέρων σοφῶν τῆς Σορβόνης ὑπειστήρχετο ἡμέραν τινὰ ἐν μέσῳ τῆς σπουδαζούσης νεολαίας, ἥτις πληροῖ τὰ Δύσεια τῆς Ἑλλάδος, ἐάν πρὸς στιγμὴν ἐφαντάζετο ν' ἀναμιχθῆ εἰς τὰς σπουδὰς καὶ τὰ παιγνίδια αὐτῶν, πόσον ἤθελεν ἐκπλαγῆ ἀκούων ἐν μεσοῦντι τῷ 10ῳ αἰῶνι λαλουμένην τὴν ὥραϊαν γλῶσσαν, ἣν ὁ Δημοσθένης καὶ ὁ Πλάτων ἔγραψαν ἐπὶ Περιπέλει; αἱ αὐταὶ λέξεις, ὁ αὐτὸς σχηματισμὸς τῶν φράσεων, καὶ, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἡ αὐτὴ προφορά. Τοῦτο τουλάχιστον ἀπέδειξεν ἡμῖν Κωνσταντῖνος ὁ Οἰκονόμος, ὁ ἐνάρετος, ὁ σοφός, ὁ φιλόπατρις ἐκεῖνος; ῥήτωρ, ὃν ἡ Ἑλλάς δύο ἡδὴ μῆνας θρηνεῖ. Εἰρήσθω ἐν παρόδῳ ἐπιθύμουν τὸ κατ' ἐμὲ, ὡς τὰ λείψανα τοῦ μεγάλου ἐκείνου πολίτου, ὅστις κατηνάλωσε τὸν μακρὸν αὐτοῦ βίον εἰς ὠφέλειαν τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος, ν' ἀποτεθῶσι παρὰ τοῖς τοῦ Καποδιστρίου, τοῦ ἐνδόξου μάρτυρος τῆς ἐλευθερίας τῶν Ἑλλήνων. τοὺς ἐν τῷ βίῳ ὑπὲρ τοῦ κοινου ἀγαθοῦ συμμαχῆσαντας μὴ χωρίσητε ἀποθανόντας.

Ἐπέρχονται ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Ἰπουργοῦ τὰ ἀνώτερα Σχολεῖα τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Ἐκπαιδεύσεως, τὸ Διδασκαλεῖον, τὸ Πολυτεχνικὸν Σχολεῖον, τὸ τῶν Εὐελπίδων κτλ. ἕκαστος ἐννοεῖ, μετὰ πόσης χάριτος ὁ Ἰπουργὸς τῆς νέας Ἑλλάδος χαρακτηρίζει τὸ μέλλον τῶν ἀνωτάτων τούτων Ἐκπαιδευτηρίων.

Ἐκ τούτων προκύπτει, ὅτι ἡ Ἑλλάς κέκταται ἤδη 860 ἐκπαιδευτήρια, ἐν οἷς διδάσκουσιν 1111 Καθηγηταὶ καὶ Διδάσκαλοι, καὶ ἐν οἷς μορφοῦνται ἠθικῶς τε καὶ διανοητικῶς 58,674 μαθηταί. Εὐγλωττότατα συνηγοροῦσιν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος αἱ ποσότητες αὐταί, ὅταν μάθητε, ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν ἐπίσημον ἀπαριθμῆσιν τῶν κατοίκων ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑπερβαίνει τοῦ 1,043,111 κατοίκου.

Μὴ λυπώμεθα διὰ τὰς ἐν Ναβαρίνῳ θυσίας ἡμῶν. Οἱ Ἕλληνες τότε μὲν ἦσαν ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας, νῦν δὲ κατέστησαν ἄξιοι δόξης.

Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος πιστὴ ἐκθεσις τοῦ ἀξιότιμου Κυρίου Χριστοπόπουλου δὲν εἶναι τάχα τὸ λαμπρότερον ἐπιχείρημα κατὰ τῶν περὶ Ἑλλάδος ἀπερισκέπτων λόγων τοῦ Κυρίου Λαμαρτίνου; Εἰς ταύτην τὴν περίστασιν ὁ χάρις αἰοιδὸς τῆς Ἑλλάδος ἔβαψεν ἐν τῇ χολῇ τὸν συνήθως συμπαθητικὸν αὐτοῦ κάλαμον. Ὅποιοι τάχα κίβδηλος ἐνθουσιασμὸς ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν, τὸν Χριστιανὸν ποιητὴν, τὸν ὑμνωδὸν τῆς ἐλευθερίας, τὸ νὰ θυσιάσῃ τῆς Ἑλλάδος τὰ δίκαια ἀπέναντι τῆς Ἀυτοκρατορίας τῆς ἡμισελήνου; ἐς γραμμένας ἔχων ἀναμφιβόλως τὰς συμπαθείας αὐτοῦ πρὸς τὸ ἄλλο μέρος τοῦ Ἀρχιπελάγους, δυσκολεύεται τάχα νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἐκ τῶν ἐρεπίλων τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ ἐξέλθῃ λαὸς, ὅστις, διὰ νὰ κατασταθῇ περίφημος, ἀρκεῖ ν' ἀσπαρσθῇ μετὰ θρησκευτικοῦ σεβασμοῦ τὴν ἠρωικὴν κόριν, ὑπὸ

τὴν ὅποιαν τόσους αἰῶνας κοιμῶνται αἱ κλειναὶ ἐπὶ σοφίᾳ Ἀθῆναι καὶ ἡ πολεμικὴ Σπάρτη; ἡ ἀνάμνησις τοῦ Μιλτιάδου καὶ τοῦ Λεωνίδου δὲν πλανᾶται ἀνωφελῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἐκείνης. Καὶ ὅμως ἄλλοτε ὁ Κύριος Λαμαρτίνος ἐσκέπτετο, ὡς ἡμεῖς, νῦν ἦτο φιλέλληνας, ὡς ἡμεῖς, ὅτε ἐν τοῖς ἀθανάτοις αὐτοῦ ποιήμασιν ἐξώρριζε τὸν Θεὸν, τοὺς Βασιλεῖς, καὶ τοὺς λαοὺς; νὰ ἐγερθῶσιν εἰς ὑπεράσπισιν τῶν τυραννουμένων Ἑλλήνων. Ἀλλὰ μετέπειτα . . . . . τότε ὁ ποιητὴς ἦτο νέος, ζωηρὸς, ἐνθουσιῶν καὶ οὐδεμίαν Βασιλικὴν φιλοφροσύνην εἶχεν εἰσέτι πλῆξει τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ καρδίαν. Ὡ! εἶπατέ μοι ὑμεῖς οἱ φιλόσοφοι, οἱ γινώσκοντες τοὺς ἀνθρώπους, ἐάν συμβαίη καὶ εἰς τὰ αἰσθήματα αὐτῶν ὅτι καὶ εἰς τὴν χιόνα τοῦ νότου.

Ἴσως ὁ σκοπὸς τοῦ Κυρίου Λαμαρτίνου, προσβάλλοντος τὴν Ἑλλάδα, δὲν ὑπῆρξε σκοπὸς ἐνοχος. Ἀλλὰ συγχωρήσατέ μοι νὰ εἶπω, ὅτι ὁ Κύριος Ἐδμόνδος Ἀβούτ εἶναι ὀλιγώτερον ἀθῶος. Καὶ τί; τὸ νὰ γράψῃ τις ὀγκώδη τόμον πλήρη σπινθηροβόλων φράσεων, ἐκ τοῦ Βολταίρου ἀνανευομένων, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ χλευάσῃ, νὰ κακολογήσῃ, νὰ συκοφαντήσῃ ἴσως, καὶ ἐπομένως νὰ ἐμποιήσῃ ἀθυμίαν εἰς ἔθνος ἀρτίστῳ σπαστον, ὑπερ ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ἐλευθερίας ἀπέθνησκον, ὡς ἐνθυμείσθε, ὀλόκληρον, ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ὑπὸ τὴν μάχαιραν τῶν ἀδυσωπῆτων Ὀσμανλίδων ἔθνος, ὅπερ οἱ πατέρες ἡμῶν συμπαθοῦντες ἐσπευσαν νὰ βοηθήσωσιν ἔθνος, ὑπὲρ οὗ ἔψαλε τὰ ἀθάνατα ποιήματά του, ἐπολέμησε, καὶ ἀπέθανεν ὁ Ὀμηρικὸς Βύρων ἔθνος τέλος πάντων, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἐξῆλθεν ἄλλοτε ἡ φωτεινὴ ἀκτίς, ἥτις κατήντησε λαμπρότατος ἥλιος τοῦ πολιτισμοῦ ὧ! τοῦτο εἶναι σκληρὰ καὶ σχεδὸν ἀποτρόπαιος διασκέδασις! . . Ἄ! Κύριε Ἀβούτ, τὸ κομψὸν εἰς ὄγδοον ἐκδεδομένον τευχόσσου ὀλίγον ἀπέχει τοῦ νὰ ὁμοιάζῃ πρᾶξιν πονηράν. Ἡ συκοφαντία, ὡς γινώσκετε, εἶναι μᾶλλον ἀσυγχώρητος, πρὸς ἔθνος ἀποτεινομένη, ἢ πρὸς ἄτομον διότι οὕτως ἐξασκεῖται ἐπὶ μεγαλητέρας ἐκτάσεως. δὲν ἔπρεπε, ὧ δικητικῆ μου ἐπιφυλλιδιογράφε, νὰ ἐκμυκτηρίσῃς κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐν Παρισίοις συνοικεσιῶν πᾶν ὅτι ὑπάρχει ἱερὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις, θρησκείαν, Νόμους, ἔξουσιαν, ἔθιμα, καὶ αὐτὰς τὰς ποιητικὰς παραδόσεις.

Λαὸς πρὸ μικροῦ γεννηθεὶς, κοινωνία ἤδη μορφουμένη, ἔχει δικαίωμα ἐπὶ τοῦ σεβασμοῦ ἡμῶν εἶναι ἄξιος τῶν εὐχῶν ἡμῶν οὐχ ἦττον, ἢ τὸ βρέφος τὸ εἰσερχόμενον εἰς τὸν βίον. ἐπειδὴ τὸ ἀσθενὲς ἐκεῖνο, τὸ εὐθραυστον καὶ ἀτελὲς ἐκεῖνο πλάσμα δὲν ἀπέκτησεν εἰσέτι τὰς ιδιότητας τοῦ ἀνθρώπου, διὰ τοῦτο θέλετε τὸ προσβάλλειν ἐν τῷ λίκνῳ αὐτοῦ; Ὅχι, μυριάκις ὄχι. τοιαύτη πρᾶξις εἶναι μωρία, εἶναι προφανῆς ἱεροσυλία. Ὁ Θεὸς καὶ οἱ ἄνθρωποι θέλουσι καταρασθῆ ὑμᾶς διὰ τοῦτο.

Ἄντι νὰ ἐπικρίνη τὸσον πικρῶς, ἤθελε πράξει κάλλιον ὁ Κύριος Ἀβούτ συμβουλευῶν τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἂν ἀκόμη ἐκινδύνευε νὰ θεωρηθῆ φιλάνθρωπος; ἀλλὰ περὶ τούτου οὐδὲ λόγος φροντίζει, ὡς ἐγὼ νομίζω. Τὸ διδάσκειν νέαν τινα κοινωνίαν τὴν ὁδὸν, ἥτις τάχιστα φέρει πρὸς τὸν πολιτικὸν, τοῦτο δὲν εἶναι τάχα ἔργον ἐπιθυμητὸν εἰς εὐγενῆ ψυχήν; Τὴν αὐτὴν δαπανῶν εὐφύαν εἰς τὸ συμβουλευεῖν ὁ περὶ τῆς Νέας Ἑλλάδος συγγραφέας ἤθελε πράξῃν ἀξιώπαινον ἔργον, καὶ ἤθελεν ἀποφύγει τὸ νὰ φανῇ τοσοῦτον δυσάρεστος; πρὸς δὲ τούτοις ἤθελεν εἶναι ἄξιος νὰ ἐπικληθῆ φιλάνθρωπος.

Ἡ φιλάνθρωπία! . . . Θεέ μου! πρόκειται περὶ φιλάνθρωπίας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ, ἐν μέσῳ τῆς φοινικῆς ταύτης συγχρούσεως, ὅπου διασταυροῦνται, ἀνακυκλῶνται, συνθλίβονται, καὶ βυθίζονται ὅλα τὰ ἀτομικὰ συμφέροντα! Τί μοι μέλει περὶ τοῦ ἀδελφοῦ μου; ἀρκεῖ ὅτι τὸν ἀγαπῶ. Τί μοι μελ-

7 1/2
150
1050
75
11325

νά διαλυθῆ τὸ Σχολεῖον, διότι ἐν ἡ δύο μαθήματα...

Ἰουλίου 1857. Ὁ Δικαστικὸς ἀντίκλητος τοῦ Ἐμμανουὴλ Μυλάνου...

Ὁ ὑποφαινόμενος Κώστας Γ. Γιαννακὸς ἠγόρασα παρὰ τῆς Εἰρήνης Βλακοῦ χθρὰ Ἰω. Παναγιώτου...

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΒΚΘΕΣΙΣ

Περὶ δικηρεύσεως καὶ γνωστοποιήσεως τῆς πωλησεως τῶν δύο ἔκτων τοῦ Ἑλληνικοῦ πλοίου...

Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα κατοικοῦντος Κυρίου Δημητρίου Ν. Ἀράπη...

Ὁ Κλητὴρ Ἰω. Πλατύδης

Ἀριθ. 273.

Ὁ Κλητὴρ τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν δηλοποιεῖ ὅτι, Κατ' αἴτησιν καὶ παραγγελίαν τοῦ ἐνταῦθα Δικηγόρου Κ. Στυλιανοῦ Α. Μαρτιάκη...

Ἐκθεσις πραγματογνώμονος Ὁ ὑποφαινόμενος διορισθεὶς πραγματογνώμων διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 256 (ε. ε.) ἀποφάσεως...

Ὁ Πραγματογνώμων Κωνσταντῖνος Ἰω. Δημητρίου Ἐν Σύρῳ...

Ὁ παραδοὺς Κωνσταντῖνος Δημητρίου Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Σχιναῖς Ὁ ὑπογραμματοῦς Ι. Ἀθανάσιος...

Ἐν Σύρῳ αὐθημέρον Ὁ Εἰσηγητὴς Δ. Σχιναῖς Ἀκριβὲς ἀντίγραφον πένθητος Ἐν Σύρῳ τὴν 8 Ἰουλίου 1857 Ὁ δικαστ. Γραφεὺς (Τ. Σ.) Ν. Σ. Λογοθέτης

(Ἔπεται Δικ. Παράρτημα.) Ὁ Ἐκδότης Ν. ΒΑΡΒΑΡΕΣΟΣ Τύποις Ν. Βαρβαρέσου.

Πολλοὶ τῶν Κυρίων Βουλευτῶν ἐπανελθόντες εἰς τὰ ἴδια ἐδωρήσαντο τὰς πολυθρullyτους 750 Δραχμὰς...

Συμφώνως τοῖς ὑπὸ τοῦ Κυρίου Α. Ρουσσῶνος εἰρημένους περὶ διορύξεως τοῦ Ἰσθμοῦ τοῦ Σουεῦζ...

Τηλεγραφικὴ ἰδιωτικὴ ἀγγελία, καταχωρισμένη ἐν τῇ Τεργεσταίᾳ Γερμανικῇ ἐφημερίδι, φέρει τὴν εἰδήσιν ἐκ Λονδίνου καὶ ἀπὸ 7 Ἰουλίου (ε. ν.)...

Πολλὸς ἐγένετο κατ' αὐτὰς λόγος ἐν Παρισίοις περὶ τινος καθρέπτου παραγγελθέντος ὑπὸ τοῦ Σουλτάνου εἰς τινὰ τῶν ὀνομαστοτέρων τεχνιτῶν...

Δύο τῶν σημαντικωτέρων οἰκονομολόγων καὶ πολιτικῶν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁ Κύριος Humphrey Brown, ἀρχαῖον μέλος τῆς Βουλῆς...

ΠΕΡΙΑΙΕΙΣΙΣ

Ὁ Ἐμμανουὴλ Μυλάνος κάτοικος Σύρου, πένης διὰ τῆς ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1850, πρὸς τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ...

Ἀρμόδιος Κλητὴρ παραγγέλλεται τὴν κατὰ τύπους τοιχοκόλλησιν ἀντιγράφου τῆς [παρούσης εἰς τὰ ἀκροατήρια τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν καὶ Ἐμποροδικῶν καὶ τοῦ εἰρηνοδικείου...

Κήρυξ Γ. Σκωτάκης